

Motion till riksdagen

1988/89:Ub267

av Arne Kjörnsberg (s)

Gymnasieutbildning för rörelsehindrade elever

Under senare år har ett mycket omfattande arbete genomförts i en lång rad skolor i vårt land för att, som det uttrycks, handikappanpassa lokalerna. Detta har fått till resultat att allt fler rörelsehandikappade elever har fått praktiska möjligheter att erhålla utbildning i sin hemkommun eller i varje fall nära sin hemort. Detta är bra.

För en mycket liten grupp unga människor, det rör sig om 20 - 25 elever per år, är det dock nödvändigt att de får sin gymnasieutbildning under speciella förhållanden. Det är oftast elever som är rörelsehindrade och dessutom har ett tilläggshandikapp. Detta sammantaget gör att dessa ungdomar är gravt handikappade. För denna grupp räcker det inte med att byggnaden är speciellt anpassad. Dessutom är det oftast nödvändigt med olika tekniska hjälpmedel anpassade till varje elev. Till detta skall läggas en pedagogisk anpassning av hela undervisningssituationen. Med hänsyn tagen till de speciella svårigheterna för eleverna får utbildningen tillrättläggas för varje person. Dessutom måste icke allt för sällan studietiden förlängas. Allt detta tillsammans gör att kostnaderna per läsår och elev kan uppgå till uppemot 500 000 kronor.

Till för något år sedan fanns möjlighet för svårt rörelsehindrade elever att erhålla gymnasieutbildning vid ett s.k. riksgymnasium. Detta innebar bl.a. att staten svarade för kostnaderna. Numera är bestämmelserna ändrade så att elevens hemkommun ska svara för dessa kostnader.

De belopp som ovan nämnts är naturligtvis mycket stora för en liten kommun, speciellt om det råkar vara så att samma lilla kommun har flera svårt handikappade elever. Viktigast i sammanhanget är dock de svårigheter som eleven och hans/hennes familj ofta råkar ut för i sina kontakter med hemkommunen. Denna vill ofta, av kostnadsskäl, att berörd elev skall gå i en vanlig gymnasieskola.

De krav på byggnadsmässig, teknisk och pedagogisk anpassning som är absolut nödvändiga kan inte åstadkommas mer än vid några få skolor i landet. För närvarande finns sådana gymnasier i Skärholmen och Angered och är under uppbyggnad i Umeå. Det är alltså till dessa skolor som elever från hela landet hänvisas.

Principen är ju att varje kommun, efter att ha erhållit statsbidrag, har att svara för kostnaden för utbildning av alla elever. Oaktat denna princip anser jag dock, med hänsyn tagen till alla de svårigheter dessa ungdomar har, att allt bör göras för att underlätta deras utbildning. Vardagen har visat att ett sätt att åstadkomma en del av detta är att staten i likhet med tidigare står för kostnaderna.

Hemställan

Mot. 1988/89
Ub267

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att kostnaderna för gymnasieutbildningen för i motionen berörda elever bör bestridas av staten.

Stockholm den 24 januari 1989

Arne Kjörnsberg (s)